

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

**ПРЕГЛЕД НА СЪЩЕСТВУВАЩОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО В Р БЪЛГАРИЯ, СВЪРЗАНО С
УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ**

ЗАКОН ЗА ОПАЗВАНЕ НА ОКОЛНАТА СРЕДА

Със Закона за опазване на околната среда са регламентирани общите изисквания към опазването на всички компоненти на околната среда (въздух, води, почви, земни недра, биоразнообразие) и управлението на факторите, които оказват вредно въздействие върху нея (отпадъци, шум, химични вещества, антропогенна дейност). Регламентират се режимите за издаване на комплексни разрешителни и оценка за въздействието върху околната среда (ОВОС).

В съответствие с европейската практика при вземането на решения, планирането, възлагането и контрола на дейности, които оказват влияние върху околната среда, общинските органи следва да спазват следните принципи:

1. устойчиво развитие;
2. предотвратяване и намаляване на риска за човешкото здраве;
3. предимство на предотвратяването на замърсяване пред последващо отстраняване на вредите, причинени от него;
4. участие на обществеността и прозрачност в процеса на вземане на решения в областта на околната среда;
5. информираност на гражданите за състоянието на околната среда;
6. замърсителят плаща за причинените вреди;
7. съхраняване, развитие и опазване на екосистемите и присъщото им биологично разнообразие;
8. възстановяване и подобряване на качеството на околната среда в замърсените и увредените райони;
9. предотвратяване замърсяването и увреждането на чистите райони и на други неблагоприятни въздействия върху тях;
10. интегриране на политиката по опазване на околната среда в секторните и регионалните политики за развитие на икономиката и обществените отношения;
11. достъп до правосъдие по въпроси, отнасящи се до околната среда.

По отношение на управление на отпадъците, със закона се очертават насоките и целите на екологосъобразното управление на отпадъците без да се съдържат конкретни разпоредби за осигуряване на постигането им. В глава трета, раздел VII е посочено, че управлението на отпадъците се осъществява с цел да се предотврати, намали или ограничи вредното въздействие на отпадъците върху човешкото здраве и околната среда чрез

- предотвратяването или намаляването на образуването на отпадъци и на степента на тяхната опасност, чрез разработването и прилагането на технологии, осигуряващи рационално използване на природните ресурси, чрез пускането на пазара

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

на продукти, които са проектирани така, че тяхното производство, употреба и обезвреждане да нямат или да имат възможно най-малък дял за увеличаване на количествата или опасността на отпадъците и рисковете от замърсяване с тях, чрез разработването на подходящи техники за окончателно обезвреждане на опасните вещества, съдържащи се в отпадъците, предназначени за оползотворяване, рециклиране или преработване;

- оползотворяването на отпадъците чрез рециклиране, повторна употреба или регенериране или чрез друг процес на извличане на вторични суровини или на използване на отпадъците като източник на енергия
- безопасното съхраняване на отпадъците, непригодни за оползотворяване на настоящия етап на развитие.

Законът определя и общите задължения на лицата и компетентните органи отговорни за опазването на околната среда и в частност за управление на отпадъците.

Кметовете на общини са длъжни да информират населението за състоянието на околната среда съгласно изискванията на закона, да разработват и контролират заедно с другите органи планове за ликвидиране на последствията от аварийни и залпови замърсявания на територията на общината и да организират управлението на отпадъци на територията на общината.

Освен рамкови разпоредби в ЗООС са регламентирани и процедурите, които се отнасят за комплексно опазването на всички компоненти и ограничаване на въздействието на факторите на околната среда - извършване на екологична оценка, оценка за въздействието върху околната среда (ОВОС) и издаване на комплексни разрешителни. При планиране на общинската инфраструктура за управление на отпадъците тези процедури следва да се проучат внимателно, тъй като те оказват съществено влияние върху сроковете за пускане в експлоатация, необходимото финансиране и съгласуването на проекта от различните институции и засегнатата общественост.

Съгласно чл. 81, ал.1, екологична оценка и оценка на въздействието върху околната среда се извършва на планове, програми и инвестиционни предложения за строителство, дейности и технологии или техни изменения, при чието осъществяване са възможни значителни въздействия върху околната среда. Екологична оценка се извършва на планове и програми, които са в процес на изготвяне и/или одобряване от централни и териториални органи на изпълнителната власт, органи на местното самоуправление и Народното събрание.

Екологичната оценка е задължителна за планове и програми в областите селско стопанство, горско стопанство, рибарство, транспорт, енергетика, управление на отпадъците, управление на водните ресурси и промишленост, включително добив на подземни богатства, далекосъобщения, туризъм, устройствено планиране и землеползване, когато тези планове и програми очертават рамката за бъдещото развитие на инвестиционни предложения 1 и 2 по приложения № 1 и 2 към закона. За планове и програми, за които екологичната оценка не е задължителна се извършва преценка за необходимостта от извършването и от Министърът на околната среда и водите или директорът на съответната РИОСВ, съгласно процедура, определена с

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

Наредба за условията и реда за извършване на екологична оценка на планове и програми.

Екологичната оценка на планове и програми завършва със становище на министъра на околната среда и водите или на директора на съответната РИОСВ. Становището се основава на доклад за екологична оценка, който се възлага от възложителя на съответния план или програма на регистрирани експерти. При изработването на доклада се провеждат консултации със заинтересуваните и засегнатите органи, обществеността и всяка държава, която има вероятност да бъде засегната от прилагането на плана или програмата.

Оценка на въздействието върху околната среда се извършва на инвестиционни предложения за строителство, дейности и технологии изброени в Приложения № 1 и 2 на закона. Оценката на въздействието върху околната среда определя, описва и оценява по подходящ начин и според всеки конкретен случай преките и непреките въздействия от инвестиционните предложения за строителство, дейности и технологии върху човека, биологичното разнообразие и неговите елементи, включително флора и фауна, почвата, водата, въздуха, климата и ландшафта, земните недра, материалното и културно-историческото наследство и взаимодействието между тях.

Оценката се възлагат на колектив от регистрирани експерти - български и чуждестранни физически лица, с ръководител, които трябва да декларират, че не са лично заинтересувани от реализацията на инвестиционните предложения.

Оценка на въздействието върху околната среда задължително се извършва на инвестиционните предложения за строителство, дейности и технологии, посочени в приложение № 1 към закона и инвестиционните предложения за строителство, дейности и технологии с трансгранично въздействие върху околната среда съгласно приложение № 1 към чл. 2 от Конвенцията по оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст. Следва да се има в предвид, че инсталации с капацитет над 100 т на денонощие за обезвреждане на неопасни отпадъци чрез изгаряне или химично третиране и депа за неопасни отпадъци, приемащи над 10 тона отпадъци на денонощие или с общ капацитет над 25 000 тона, с изключение на депа за инертни отпадъци попадат в Приложение № 1.

Необходимостта от извършване на ОВОС се преценява от министъра на околната среда и водите или директора на РИОСВ за инвестиционните предложения за ново строителство, дейности и технологии съгласно приложение № 2 към закона, както и за инвестиционните предложения за разширение и/или промяна на производствената дейност по приложение № 2.

Възложителят на инвестиционното предложение е длъжен да информира в най-ранния етап на своето инвестиционно намерение компетентните органи и засегнатото население. Той осигурява изработване на задание за обхват и съдържание на ОВОС, провежда консултации с компетентните органи и засегнатата общественост и представя на компетентния орган доклад за ОВОС. За вземане на решение по ОВОС компетентният орган оценява качеството на доклада по ОВОС съобразно проведените консултации и съответствието с изискванията на нормативната уредба по околната среда.

След положителна оценка възложителят организира съвместно с определените от компетентния орган засегнати общини, кметства и райони обществено обсъждане на доклада за ОВОС. В обсъждането могат да участват всички заинтересувани физически и юридически лица, в т.ч. представители на компетентния орган за вземане

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

на решение по ОВОС, териториалната администрация на изпълнителната власт, обществени организации и граждани. Компетентният орган взема решение по ОВОС в срок до 3 месеца след провеждане на общественото обсъждане, като отчита резултатите от него.

Разходите по ОВОС са за сметка на възложителя, който осигурява необходимата информация за извършване на ОВОС, както и всякаква допълнителна информация, свързана с инвестиционното предложение.

За съоръженията и инсталациите, включени в приложение № 1 или № 2, по преценка на компетентните органи може да не се изисква изготвянето на два отделни доклада за екологична оценка и ОВОС, а да се допусне извършването само на една оценка.

Условията и редът за извършване на ОВОС се определят с Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда.

За изграждането и експлоатацията на нови и експлоатацията на действащи инсталации и съоръжения за категориите промишлени дейности, които оказват комплексно въздействие върху всички компоненти на околната среда се издават комплексни разрешителни. Издаването на комплексно разрешително гарантира, че се прилагат най-добрите налични техники за опазване на всички компоненти на околната среда и отменя изискванията за издаване и получаване на разрешенията, които засягат само един компонент или фактор на околната среда - по чл. 37 от Закона за управление на отпадъците и по чл. 46, ал. 1, т. 1, буква "д" и т. 3 от Закона за водите.

В областта на управление на отпадъци комплексно разрешително се изисква за:

1. Инсталации за обезвреждане или оползотворяване на опасни отпадъци, включително за регенериране, преработка или обезвреждане на отработени масла, с капацитет над 10 тона отпадъци на денонощие и извършващи една или повече от следните дейности:

- 1.1. всяка от дейностите по обезвреждане на опасни отпадъци;
- 1.2. една или повече от следните дейности по оползотворяване на опасни отпадъци:
 - а) пречистване или регенериране на разтворители;
 - б) регенериране на киселини и основи;
 - в) възстановяване на компоненти, използвани за намаляване на замърсявания;
 - г) повторно рафиниране или друга повторна употреба на масла и нефтопродукти;
 - д) използване като гориво или по друг начин за получаване на енергия.

2. Инсталации за изгаряне на битови отпадъци, с капацитет над 3 тона на час.

3. Инсталации за обезвреждане на неопасни отпадъци, включително производствени и битови, с капацитет над 50 тона на денонощие, извършващи дейностите:

- 3.1. биологично третиране, при което се образуват крайни съединения или смеси, които подлежат на обезвреждане;
- 3.2. физико-химично третиране (например изпарение, сушене, калциниране и други), при което се образуват крайни съединения или смеси, които подлежат на обезвреждане.

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

4. Депа, приемащи над 10 тона отпадъци на денонощие или с общ капацитет над 25 000 тона, с изключение на депата за инертни отпадъци.

Условията и редът за издаване на комплексни разрешителни се определят с Наредбата за условията и реда за издаване на комплексни разрешителни за изграждането и експлоатацията на нови и експлоатацията на действащи промишлени инсталации и съоръжения.

За издаване на комплексно разрешително операторът на инсталацията и съоръжението подава заявление до МОСВ. Компетентният орган, съвместно с общините, оповестява и осигурява при равнопоставеност в продължение на един месец достъп на заинтересуваните лица до заявленията за издаване на комплексни разрешителни и до проектите за комплексни разрешителни, в т. ч. и в държавите, засегнати от дейността на инсталацията, в случай на трансграничен пренос.

След приключване на процедурата за достъп на обществеността до заявлението за издаване или изменение на комплексно разрешително компетентният орган издава разрешителното не по-късно от пет месеца - за нови инсталации и съоръжения и не по-късно от осем месеца - за действащи инсталации и съоръжения.

В ЗООС е регламентирано създаването на Национална схема за управление по околна среда и одитиране съгласно Регламент 761/2001/ЕС за системи за управление и одит на околната среда и БДС EN ISO 14001 и Национална схема за екомаркировка, в съответствие с Регламент 92/880/ЕЕС за системите за "еко-маркировка", които са важни инструменти за насърчаване на организациите да поемат доброволни ангажименти за предотвратяване и намаляване на количествата и опасните свойства на образуваните отпадъци.

С Националната схема за управление по околна среда и одитиране се постига непрекъснато подобряване на резултатите на различните организации и по отношение на опазването на околната среда и осигуряване на съответната информация на обществеността и на други заинтересувани страни.

Целта на Националната схема за екомаркировка е насърчаване на разработването, производството, разпространението и ползването на продукти, които имат потенциал да намалят вредното въздействие върху околната среда в сравнение с други продукти от същата група.

ЗООС регламентира провеждането мониторинг на състоянието на компонентите на околната среда, както на национално ниво, така и собствения мониторинг, извършван от лицата, при чиято дейност се оказва вредно въздействие върху околната среда.

Създадена е Националната система за мониторинг на околната среда, която включва националните мрежи за мониторинг на атмосферния въздух, валежите и повърхностните води, подземните води, морските води, геоложката среда, земите и почвите, горите и защитените територии, биологичното разнообразие, радиологичен мониторинг, шумовото замърсяване в околната среда, нейонизиращи лъчения, депата и старите замърсявания с отпадъци.

За провеждането на собствен мониторинг лицата, задължени по Закона за водите, Закона за чистотата на атмосферния въздух, Закона за подземните богатства, Закона за защита от шума в околната среда и Закона за управление на отпадъците, разработват план, съобразен с поставените условия в разрешителното или в решението по ОВОС (чл. 146, ал.1). Планът за собствен мониторинг се одобрява от органа, задължил съответното лице, като при одобряването на плана за собствен мониторинг,

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

компетентният орган определя информацията, която лицата, провеждащи собствен мониторинг, са длъжни да предоставят за включване в националната автоматизирана система за екологичен мониторинг, както и реда и начина за предоставянето ѝ.

При спазване разпоредбите на ЗООС, Общините следва да имат предвид и легалната дефиниция за "оператор на депо", въведено с § 1, т. 43 от ДР на ЗООС, а именно "оператор" е физическо или юридическо лице, което е собственик на дадено предприятие, съоръжение и/или инсталация или осъществява контрол върху тяхната експлоатация. Въз основа на тази дефиниция е въведена дефиницията по §1, т.18 от ДР на Наредба №8/2004 г. за "оператор на депо" - юридическо или физическо лице, което е собственик на депото или е отговорно за неговото стопанисване в съответствие с изискванията на нормативните актове в областта на опазване на околната среда. Лицето може да бъде различно през различните фази на експлоатацията и следексплоатационните грижи за депото.

ЗАКОН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ

Законът за управление на отпадъците урежда управлението на отпадъците като съвкупност от права и задължения, решения, действия и дейности, свързани с образуването и третирането на отпадъци и се прилага за битовите, производствените, опасните и строителните отпадъци. Също така ЗУО определя и йерархията за управление на отпадъците:

първи приоритет – предотвратяване образуването на отпадъци;

втори приоритет – оползотворяване на отпадъците, чрез рециклиране, повторна употреба и/или извличане на вторични суровини или използване на отпадъците като ресурс на енергия;

трети приоритет – окончателно обезвреждане на отпадъците, чието образуване не може да се предотврати и/или не могат да се оползотворят, чрез депониране на депо или изгаряне.

Предаването и приемането на производствените, строителните и опасните отпадъци се извършват само въз основа на писмен договор с лица, притежаващи документ по чл. 12 за отпадъци за съответния код съгласно наредбата по чл. 3.

Притежателите на отпадъци са длъжни:

1. да изпълняват разпоредбите за третиране на различните по вид, произход и свойства отпадъци;

2. да поддържат в постоянна изправност и нормално действие съоръженията си за третиране на отпадъци;

3. да предприемат всички мерки за несмесване на опасни отпадъци с други отпадъци или на оползотворими отпадъци с неоползотворими;

4. да организират безопасно съхраняване на отпадъците, за които няма подходящи средства за третирането им;

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

5. при наличие на опасни отпадъци да определят отговорно лице и да създадат организация за безопасното им управление;

6. да водят отчетност за отпадъците по реда, определен с този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му;

7. в момента на поискването да осигуряват достъп на контролните органи до технологичните линии, от които се получават отпадъци, до съоръженията за третиране на отпадъците и до документацията по отпадъците;

8. да осигурят инструктаж и периодично обучение на персонала, който работи с опасни отпадъци;

9. да предвидят и осъществят необходимите мерки за неразпространяване на замърсяване след закриване на обектите и дейностите, както и на инсталацията или съоръжението за обезвреждане на отпадъци;

10. да предвидят необходимите финансови средства за:

а) осигуряване изпълнението на програмите за управление на отпадъците;

б) плана за мониторинг;

в) закриване на инсталацията или на съоръжението за обезвреждане на отпадъци;

г) следоперативен мониторинг и контрол;

11. да изготвят план за действие при възникване на аварии при осъществяване на дейности с отпадъци;

12. да уведомяват компетентните органи за предстоящи промени на суровините и технологичните процеси, които биха довели до изменение в количеството или вида на образуваните отпадъци и техните опасни свойства.

Притежателите на отпадъци ги предоставят за събиране, транспортиране, оползотворяване или обезвреждане на лица, които имат право да извършват съответните дейности, или ги оползотворяват и/или обезвреждат сами в съответствие със ЗУО. Забранява се изоставянето, нерегламентираното изхвърляне и изгаряне или друга форма на неконтролирано третиране на отпадъците

Лицата заявители на разрешение за строеж, едновременно с документите по чл. 144, ал. 1 от Закона за устройство на територията, представят и информация за количеството и вида на производствените и опасните отпадъци, които ще се образуват след реализация на инвестиционния проект.

Съгласно ЗУО, разходите за събиране на отпадъците, транспортирането, оползотворяването и обезвреждането им са за сметка на притежателите и причинителите на отпадъци, което е в съответствие с принципите “замърсителят плаща” и “отговорност на производителя”.

Съгласно изискванията на ЗУО кметът на общината организира управлението на дейностите по отпадъците, образувани на нейна територия. В наредбата, която общинският съвет приема, съгласно изискванията на ЗУО се определят условията и реда за изхвърлянето, събирането, включително разделното, транспортирането,

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

претоварването, оползотворяването и обезвреждането на битови, включително биоразградими, строителни, опасни отпадъци, образувани от физически лица и масово разпространени отпадъци на своя територия, разработени съгласно изискванията на този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, както и заплащането за предоставяне на съответните услуги по реда на Закона за местните данъци и такси.

Според изискванията на ЗУО, Кметът на общината осигурява организирането на разделно събиране на отпадъци от опаковки и отговаря за:

1. осигуряването на съдове за събиране и съхраняване на битовите отпадъци - контейнери, кофи и други;

2. събирането на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за оползотворяването и/или обезвреждането им;

3. почистването на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване;

4. избора на площадка, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови и строителни отпадъци или на други инсталации или съоръжения за оползотворяването и/или обезвреждане на битови или строителни отпадъци;

5. разделното събиране на битови отпадъци, включително отпадъци от опаковки, като определя местата за разполагане на необходимите елементи на системата за разделно събиране и сортиране на отпадъците от опаковки;

6. определянето на места за поставяне на съдове, места за разделно събиране и площадки за временно съхраняване на излязло от употреба електрическо и електронно оборудване;

7. организирането на дейността по събирането и съхраняването на излезли от употреба моторни превозни средства на площадките за временно съхраняване;

8. предотвратяване изхвърлянето на отпадъци на неразрешени за това места и/или създаването на незаконни сметища;

9. определянето на места за смяна на отработени моторни масла и информиране на обществеността за това;

10. определянето на места за поставяне на съдове за събиране на негодни за употреба батерии и акумулатори;

11. организирането на дейностите по разделно събиране на опасните отпадъци от общия поток битови отпадъци извън обхвата на наредбите по чл. 24, ал. 2 и 3 и предаването им за оползотворяване и/или обезвреждане;

12. осигуряването на информация на обществеността по т. 5 - 7, 9 и 10;

13. осигуряване изпълнението на мерките в Националната програма за управление на дейностите по отпадъците;

14. разделното събиране и временното съхраняване на биоразградими отпадъци, като определя местата за разполагане на необходимите елементи на системата за

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

разделно събиране на отпадъците и предаването им за рециклиране, оползотворяване и/или обезвреждане;

Кметът на общината самостоятелно, когато не участва в регионално сдружение, или съвместно с другите кметове на общините от регионалното сдружение предприема действия по възлагане и извършване на предпроектни проучвания за изграждане на ново съоръжение/я за третиране на битовите и/или строителните отпадъци най-малко три години преди изчерпване обема на депото за битови и/или строителни отпадъци или изтичането на експлоатационния срок на инсталацията, за което уведомява съответната регионална инспекция по околната среда и водите.

Третирането и транспортирането на отпадъците от строителни площадки и при разрушаване или реконструкция на сгради и съоръжения се извършват от притежателите на отпадъците, от изпълнителя на строителството или разрушаването или от друго лице въз основа на писмен договор, като кметът на общината определя маршрута за транспортиране на отпадъците и инсталацията/съоръжението за третирането им.

Финансирането на дейностите по отпадъци е регламентирано в чл. 33, според който разходите за третиране и транспортиране на отпадъците са за сметка на:

притежателите на отпадъци, които са обслужвани от лице, получило разрешение, регистрационен документ или лиценз;

лицата, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци.

Кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице контролира:

дейностите, свързани с образуване, събиране, включително разделното, съхраняване, транспортиране, оползотворяване и обезвреждане на битови и строителни отпадъци;

спазването на други изисквания, определени с наредбата по чл. 19 от ЗУО.

Освен контролът кметът на общината организира и контролира закриването, рекултивацията на терените и последващия мониторинг на депата, намиращи се на територията на съответната община.

Кметът на общината или от упълномощени от него лица, има правото да издава наказателни постановления и да налагат глоби и имуществени санкции на физически и юридически лица за нарушенията, посочени в ЗУО. По бюджета на съответната община постъпват сумите от глоби и имуществени санкции по глава шеста от ЗУО - когато наказателните постановления са издадени от кмета на общината.

Разрешаване на дейности с отпадъци

В зависимост от степента на опасност за околната среда за отделите дейности са въведени два отделни режима – разрешителен, при който се изисква предварителна обосновка и одобрение от компетентния орган и по-лекия - регистрационен режим. Търговската дейност с черни и цветни метали подлежи на специален режим регулиран от Министерството на икономиката. Лицата, извършващи дейности по:

- оползотворяване, обезвреждане и предварително третиране на отпадъци следва да притежават разрешение по ЗУО;

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

- събиране, транспортиране и съхраняване на неопасни отпадъци следва да притежават регистрационен документ

Лицата, извършващи дейности по събиране, транспортиране и съхраняване на отпадъци от черни и цветни метали следва да притежават лиценз, издаден от Министерството на икономиката, след издаване на удостоверение от РИОСВ.

Програми за управление на дейностите по отпадъците

Законът за управление на отпадъците изисква националните приоритети и мерките за управление на национално ниво да бъдат предначертани в Национална програма за управление на дейностите по отпадъците, която се разработва МОСВ и се приема от Министерски съвет. Националната програма включва мерки за създаване на мрежа от съоръжения и инсталации, която да осигурява обезвреждането на отпадъците чрез най-добри налични техник.

Програми за управление на дейностите по отпадъците се разработват и изпълняват от кмета на общината за територията на съответната община;

На местно ниво кметовете на общини са отговорни за разработването и изпълнението на програми за управление на дейностите по отпадъците за територията на съответната община. Програмите следва да съдържат анализ на текущата ситуация, въз основа на който да се установят несъответствията с националното законодателство и очакванията на населението и да се набележат конкретни финансово обосновани мерки за преодоляване на тези несъответствия.

За програмите не се изисква одобрение от компетентните органи на МОСВ, но екземпляр от програмите за управление на отпадъците се представят в РИОСВ в едномесечен срок след приемането им от общинския съвет. Общините отчитат годишната дейност по управлението на отпадъците пред Общинските съвети и изпълнението на програмите през първото тримесечие на следващата година, като екземпляр от отчета се изпраща в съответната РИОСВ.

Чрез ЗУО са определени правата и задълженията на компетентни органи, които имат отношение към управлението на отпадъците. Органът отговорен за определяне на политиката и прилагане на нормативните изисквания е Министерството на околната среда и водите (МОСВ), заедно с териториалните му структури – Регионалните инспекции по околна среда и води (РИОСВ).

Въведени са голям брой глоби за нарушения на изискванията на ЗУО и подзаконовите актове по прилагането му както от страна на юридически и физически лица, така и за неизпълнение на задълженията на длъжностните лица.

ПОДЗАКОНОВИ НОРМАТИВНИ АКТОВЕ ПО ПРИЛАГАНЕ НА ЗУО

С приемането на Закона за управление на отпадъците, се създадоха законодателни изисквания за приемането на голям брой наредби регулиращи различни сфери на управление на отпадъците.

НАРЕДБАТА № 3 ЗА КЛАСИФИКАЦИЯТА НА ОТПАДЪЦИТЕ

Класификацията на отпадъците се извършва по реда на Наредбата за класификация на отпадъците (Обн ДВ бр. 44 от 25.05.2004 г.) , която въвежда в българското законодателство Решение на Комисията 2000/532/ЕС за въвеждане на каталог на отпадъците.

В наредбата са определени задълженията на всеки притежател на отпадъци да класифицира отпадъците, образувани в резултат от дейността му, като предприеме всички необходими действия по реда на наредбата. Разрешителните режими също се базират на класификацията на отпадъците поради което при сключването на договори за възлагане на комунални дейности с отпадъци трябва да се отчете дали избраните дружества могат да извършват дейността с конкретния вид отпадък.

Задължението за класификация на отпадъка се отнася основно към причинителите на отпадъци и в някои случаи като изключение към лицата, в чието владение се намират некласифицирани отпадъци. В следствие на това лицата, които събират, преработват, оползотворяват, обезвреждат отпадъци разполагат с кода на отпадъка, определен от причинителя.

Процедурата по класификацията се състои в избор на подходящ код на отпадъка от списъка на отпадъците по приложение № 1 на наредбата и определяне наличието или отсъствието на опасни вещества в отпадъка, т. е. причисляване на отпадъка към групата на опасните отпадъци или към групата на отпадъците, които не притежават опасни свойства. Изборът на шестцифрен код на отпадъка от списъка на отпадъците се извършва от притежателя на отпадъка чрез проверка на групите от списъка в строго регламентирана последователност.

Съществуват и т.нар. “огледални кодове”, които са една или повече двойки кодове в една и съща подгрупа от списъка, при които отпадъкът, съдържащ опасни вещества, е класифициран като опасен и е отбелязан със знак звезда (*), а отпадъкът, който не съдържа опасни вещества, не се класифицира като опасен и не е отбелязан със знак звезда (*). При наличие на огледални кодове, отпадъка се класифицира като опасен освен ако притежателят не докаже, че отпадъкът не притежава опасни свойства. Реда за класификация на отпадъците при наличие на огледални кодове е описан в Раздел II на наредбата.

Съгласно общия ред за класификация, разписан в Раздел I на наредбата, притежателят на отпадъка представя пред РИОСВ, на чиято територия се образува отпадъка съответните документи (в т.ч. и работен лист класификация на отпадъците по приложение № 6) в срок до 30 септември на текущата година. В срок до 30 дни от датата на представяне на документите РИОСВ извършва проверка за установяване на съответствието на кода с вида на отпадъка и характера на производството, от което се

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

образува отпадъкът. Проверката може да бъде документална и/или при необходимост проверка на място, по преценка на компетентния орган.

При правилно избран код на отпадъка директорът на РИОСВ, удостоверява с подпис и печат в т. IX-1 на работния лист по приложение № 6 съответствието на кода и връща единия екземпляр на притежателя, с което процедурата по класификация приключва.

При установяване на несъответствие между избрания код и вида на отпадъка или характера на производството, директорът на РИОСВ в срока от 30 дни с мотивирано становище връща работния лист на притежателя за определяне на нов код на отпадъка. Притежателят представя работния лист с новия код на отпадъка до 14 дни след получаване на становището от РИОСВ.

При наличие на огледален код за даден отпадък в съответствие с чл. 9, ал. 1 на наредбата, притежателят може да класифицира отпадъка с кода без знак звезда (*), като докаже, че отпадъкът не притежава опасни свойства въз основа на документи (посочени в чл. 7) или след изпитване на отпадъка (по реда на чл. 10).

Взимането на проби и изпитването на отпадъците по чл. 10 се извършва в акредитирани лаборатории за взимане на проби и/или за изпитване на отпадъци. Информация за акредитираните български лаборатории може да се намери на интернет страницата на “Българска служба по акредитация” – www.nab-bas.bg. Компетентни органи за класификация на отпадъците след изпитване са МОСВ и МЗ. Класификацията на отпадъците след изпитване се основава изцяло на класификацията на опасните химични вещества и препарати в съответствие с Наредбата за реда и начина за класифициране, опаковане и етикетиране на съществуващи и нови химични вещества, препарати и продукти (ДВ, бр. 5 от 2003 г.).

Притежателят преустановява изпитването на отпадъка за свойствата или по компонентите, когато в хода на изпитването се докаже, че отпадъкът притежава дори едно от свойствата, изброени в приложение № 2 на наредбата. В този случай отпадъкът запазва класификацията с кода на опасния отпадък.

При промяна на суровините и/или технологичния процес, която води до изменение на състава и свойствата на отпадъка се изисква притежателят да извърши нова класификация на отпадъка.

НАРЕДБА № 9 ОТ 28 СЕПТЕМВРИ 2004 Г. ЗА РЕДА И ОБРАЗЦИТЕ, ПО КОИТО СЕ ПРЕДОСТАВЯ ИНФОРМАЦИЯ ЗА ДЕЙНОСТИТЕ ПО ОТПАДЪЦИТЕ, КАКТО И РЕДА ЗА ВОДЕНЕТО НА ПУБЛИЧНИЯ РЕГИСТЪР НА ЗАКРИТИТЕ ОБЕКТИ И ДЕЙНОСТИ

Наличието на достатъчна и достоверна информация за количеството и вида на образуваните и подлежащите на третиране отпадъци е от първостепенна важност при вземането на управленски решения за вида и капацитета на общинските съоръжения за обезвреждане на отпадъците, броя и вида на необходимите контейнери и транспортна техника, честотата на събиране и т.н.

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

На национално ниво събирането на информация за отпадъците е регламентирано в Наредба № 9 от 28 септември 2004 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за воденето на публичния регистър на закритите обекти и дейности (обн. ДВ, бр. 95 от 26.10.2004 г., попр. ДВ, бр. 113 от 28.12.2004 г.).

С наредбата се определят реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за воденето на публичния регистър на закритите обекти и дейности. Наредбата се отнася за всички видове отпадъци определени с ЗУО. В случай, че формите в наредбата не са подходящи за нуждите на общинската администрация следва да се осигурят допълнителни данни чрез включване на клаузи за подаване на информация в договорите с дружествата извършващи събирането на битовите отпадъци или чрез възлагане на проучвания на морфологичния състав на образуваните отпадъци.

Информацията за дейностите по отпадъците се събира основно чрез „документите относно отчета“ - отчетните книги в които се регистрира всяка пратка с отпадъци и годишни отчети, които са обобщение на данните в отчетните книги за една година. Наредбата определя лицата задължени да изготвят и предоставят документи относно отчета по отпадъците.

Отчетните книги се изготвят за:

- депа за отпадъци;
- събиране, транспортиране и временно съхраняване на битови и/или строителни отпадъци;
- образувани и третирани отпадъци, извън посочените в предишните две точки, т.е. за всички останали дейности.

Годишните отчети са шест вида – за:

- образувани производствени или опасни отпадъци;
- събиране, транспортиране и временно съхраняване на производствени или опасни отпадъци;
- събиране, транспортиране и временно съхраняване на битови и/или строителни отпадъци;
- депониране на отпадъци;
- оползотворяване и/или обезвреждане на отпадъци, с изключение на депониране;
- търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали.

В срок до 31 март на текущата година един от екземплярите от годишните отчети се изпраща в РИОСВ, вторият се изпраща в общината, на чиято територия се намира площадката, на която се извършва дейността, а третият остава на съхранение в лицето, отговорно за управлението на площадката.

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

В случаите на предаване, транспортиране и приемане на опасни отпадъци, товародателят изготвя транспортна карта по образец съгласно приложение № 4. Транспортните карти се попълват от товародателя, превозвача и товарополучателя. Транспортната карта се попълва за всеки отпадък в шест еднакви екземпляра. В петнадесетдневен срок след получаване на товара товарополучателят изпраща по един екземпляр на РИОСВ, на чиято територия се намира товародателят, на РИОСВ, на чиято територия се намира товарополучателят и на товародателя.

Чрез Наредбата се определя и реда за събирането, съхранението и систематизирането на информацията от компетентните органи, като по този начин ясно се регламентират задълженията на Регионалните инспекции по околна среда и на Изпълнителната агенция по околна среда (ИАОС). РИОСВ и ИАОС съответно на регионално и национално ниво имат задължения да обобщават и анализират информацията за образуваните и третираните отпадъци, да съхраняват информацията и поддържат бази данни за отпадъци, да изготвят специализирани справки за управление на отпадъците за нуждите на Министерството на околната среда и водите и да поддържат регистри на лицата, чиято дейност е свързана с образуване и/или третиране на отпадъци и регистри на инсталации и съоръжения за третиране на отпадъци.

НАРЕДБА № 7 ЗА ИЗИСКВАНИЯТА, НА КОИТО ТРЯБВА ДА ОТГОВАРЯТ ПЛОЩАДКИТЕ ЗА РАЗПОЛАГАНЕ НА СЪОРЪЖЕНИЯ ЗА ТРЕТИРАНЕ НА ОТПАДЪЦИ

Чрез *Наредба № 7 за изискванията, на които трябва да отговарят площадките за разполагане на съоръжения за третиране на отпадъци* (обн., ДВ бр. 81 от 17.09.2004 г.) в българското законодателство е въведен специален ред за отреждане на площадки, върху които се разполагат на съоръжения за третиране на отпадъци.

Наредбата се отнася за площадките, предназначени за разполагане на съоръжения за третиране (събиране, временно съхраняване, оползотворяване и обезвреждане) на битови, строителни, производствени и опасни отпадъци.

Редът за отреждане на площадките за третиране на отпадъци е съобразен с действащите разпоредби на *Закона за устройство на територията*. Отреждането става с влязъл в сила подробен устройствен план (ПУП), изработен и одобрен по реда на глава седма, раздел III от *Закона за устройство на територията*. Проектите за устройствените планове се изработват въз основа на задание. Заданието се съставя от възложителя и обосновава необходимостта от изработването на плана и съдържа изисквания относно териториалния му обхват, сроковете и етапите за изработване. Заданието се придружава от необходимата информация за съществуващото

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

положение и за действащите за съответната територия устройствени схеми и планове. Наредбата изисква за изработване на задание за проектиране на ПУП да се извърши проучването, което включва:

- изработване на прогноза за вида и количеството на отпадъците, определяне на дейностите и операциите за тяхното третиране и определяне вида на съоръжението за третиране на отпадъците;
- доказване на необходимостта от нова площадка за третиране на отпадъци за съответната територия (регион, община, населено място, селищно образувание или промишлена зона), вкл. доказване, че няма възможност необходимите дейности или операции да се извършват на съществуваща площадка;
- определяне капацитета на площадката за третиране на отпадъци;
- определяне на възможностите за осигуряване на транспортна връзка със съществуващата пътна мрежа;
- оценяване на топографските особености на района, характеристиката на почвата, категорията на земята и климатичните условия - за площадките за третиране на отпадъци извън урбанизираните територии (населените места и селищните образувания);
- установяване на предназначението и собствеността на земята, върху която се предвижда площадката за третиране на отпадъци, както и на необходимостта от промяна на нейното предназначение – за случаите, когато площадката или част от нея се предвижда върху земеделски земи и/или върху територия от горския фонд;
- определяне на санитарно-хигиенните изисквания към площадката за третиране на отпадъци, вкл. на отстоянията на съоръженията за третиране на отпадъци до обектите, подлежащи на здравна защита;
- установяване на източниците и възможностите за осигуряване на необходимите материали за изграждане на съоръжението за третиране на отпадъци, вкл. за подпорни диги, изолационни екрани и запръстяване – когато това е необходимо.

За случаите, в които дейности или операции по третиране на отпадъци изискват мерки за защита от увреждане на водите, почвата, земните недра и/или ландшафта, освен изброените по-горе проучвания се извършват и геоложки, хидрогеоложки и хидроложки проучвания.

След анализ и технико-икономическа обосновка на резултатите от проучванията се определят възможни алтернативни варианти за площадки, които да бъдат разгледани с предварителния проект на ПУП.

Подробният устройствен план се одобрява с решение на общинския съвет или със заповед на кмета на общината в зависимост от обхванатата територия. Влезният в сила ПУП е основание за разрешаване на съответните дейности по третиране на отпадъци, което се извършва в следната последователност:

- изработване на инвестиционно предложение;

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

- преценяване за необходимостта от оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС) или постановяване на решение по ОВОС при условията и по реда на наредбата по чл. 101, ал. 1 на *Закона за опазване на околната среда*;
- издаване на виза за проектиране;
- издаване на разрешение по реда на *Закона за управление на отпадъците* за извършване на дейности за третиране на отпадъци или издаване на комплексно разрешително по чл. 117, ал. 1 от *Закона за опазване на околната среда*;
- издаване на разрешение за строеж.

В наредбата е залегнал регионалният принцип на управление на битовите отпадъци. Разпоредбата на чл. 8, ал. 2 изисква площадките за депа за битови отпадъци да се определят така, че да обслужват населението на повече от една община, съгласно мерките, предвидени в плана за действие на Националната програма за управление на дейностите по отпадъците.

Съгласно наредбата местоположението на депата за отпадъци и на другите площадки за третиране на отпадъци се съобразява с изисквания за отстояние от хигиенно-защитни зони за осигуряване на здравна защита на селищната среда и прилежащите ѝ територии, водните пътища и водните обекти, земеделските и горски територии, санитарно-охранителните зони, наличие в района на площадките на територии и обекти със специален статут (незащитени водоносни хоризонти, защитени природни територии и обекти, недвижими паметници на културата и др.). Не се допуска разполагане на площадки за третиране на отпадъци на територията на защитени територии, обекти обявени за недвижими паметници на културата, райони с неблагоприятни инженерно-геоложки условия и др.

В глава трета на *Наредба № 7* са указани правила и норми за застрояване на площадките за третиране на отпадъци (в т.ч. функционално зонироване на територията, вътрешно площадкови пътища, площадкова инфраструктура и др.), а в следващата глава четвърта – геоложките, хидрогеоложките и хидроложките условия, на които трябва да отговарят площадките за третиране на отпадъци. В чл. 26 са регламентирани условията към геоложката основа на площадките за третиране на отпадъци, а именно:

- да е хомогенна, от слабо напукани скали или свързани литоложки разновидности в твърда до твърдопластична консистенция;
- да притежава необходимата носеща способност и устойчивост при натоварване от съоръженията за третиране на отпадъци;
- при оценката и избора на геоложката основа за определяне на площадки за депа за отпадъци освен удовлетворяването на горните две условия геоложката основа трябва да представлява геоложка бариера срещу проникване и разпространение на замърсявания от отпадъчното тяло и да се характеризира с:
 - коефициент на филтрация $\leq 1 \cdot 10^{-9}$ м/сек и дебелина най-малко 5 м – за депа за опасни отпадъци;

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

- коефициент на филтрация $\leq 1.10^{-9}$ м/сек и дебелина най-малко 1 м – за депа за неопасни отпадъци;
- коефициент на филтрация $\leq 1.10^{-7}$ м/сек и дебелина най-малко 1 м – за депа за инертни отпадъци.

Когато избраният терен не отговаря на изискванията за коефициент на филтрация и дебелина, отреждането му за площадка за депо според други съществени критерии се допуска при условие, че се предвидят съответни технически мероприятия за осигуряване на необходимата защита на почвата, подземните и повърхностните води.

В приложения към *Наредба № 7* са посочени коефициенти на използваемост на територията на площадките за третиране на отпадъци и норми за планиране и застрояване на площадки за третиране на отпадъци.

НАРЕДБА № 6 ЗА УСЛОВИЯТА И ИЗИСКВАНИЯТА ЗА ИЗГРАЖДАНЕТО И ЕКСПЛОАТАЦИЯТА НА ИНСТАЛАЦИИ ЗА ИЗГАРЯНЕ И ИНСТАЛАЦИИ ЗА СЪВМЕСТНО ИЗГАРЯНЕ НА ОТПАДЪЦИ

За изграждането и експлоатацията на инсталации за изгаряне на отпадъци трябва да се спазват нормативно регламентирани правила и норми съгласно Наредба № 6 от 28.07.2004 г. за условията и изискванията за изграждането и експлоатацията на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци (обн., ДВ бр. 78 от 07.09.2004 г.). Чрез нея се транспонира в българското законодателство Директива 2000/76/ЕС за изгаряне на отпадъци.

С наредбата се определят условията и изискванията за изграждането и експлоатацията на инсталации за изгаряне и на инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци с оглед предотвратяване, намаляване и/или ограничаване, в максимално възможна степен, на замърсяването на околната среда, включително на изпусканите в резултат на изгарянето емисии на вредни вещества в атмосферния въздух, почвите, повърхностните и подземните води, и произтичащият от тях риск за човешкото здраве. Наредбата се отнася за всички видове отпадъци, вкл. отработени масла и разтворители, автомобилни гуми, утайки от пречиствателни станции и болнични отпадъци.

Чрез наредбата се разграничават инсталациите за изгаряне с оползотворяване на получената топлина от инсталациите за съвместно изгаряне (като циментови пещи, стоманодобивни предприятия и топлоелектрически централи). Въвеждат се норми за допустими емисии при съвместното изгаряне, в резултат на което трябва да се вземат специални мерки, осигуряващи ограничаване на количеството и опасните свойства на остатъците, получени при експлоатацията на инсталациите в съответствие с най-добрите налични техники.

Регламентира се и достъпа на обществеността до информация, като с чл. 46 се въвежда задължението на операторите на инсталации да изготвят годишни доклади за

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

състоянието и работата на инсталациите и да ги предоставят в срок до 31 март на текущата година на компетентния орган, издал разрешението.

Наредбата не се прилага за:

1. инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци, в които се изгарят само:
 - а) растителни отпадъци от горското и селското стопанство;
 - б) растителни отпадъци от хранителната промишленост, при условие, че получената при изгарянето им топлинна енергия се оползотворява;
 - в) влакнести растителни отпадъци от производството на целулоза от дървесина и производството на хартия от целулоза, при условие че се изгарят с използване на стандартно гориво на мястото на образуването им и получената в резултат топлинна енергия се оползотворява;
 - г) дървесни отпадъци, в т.ч. дървесни строителни отпадъци, с изключение на тези, които вследствие обработката им с препарати за дървесна защита или покрития могат да съдържат халогенирани органични съединения или тежки метали;
 - д) коркови отпадъци;
 - е) радиоактивни отпадъци;
 - ж) трупове на животни;
 - з) отпадъци от проучването и експлоатацията на нефтени и газови находища с плаващи платформи, които се изгарят на борда на платформите в открито море.

2. опитни инсталации за изследователски, развойни и изпитвателни цели във връзка с подобряване процеса на изгаряне, в които се третират по-малко от 50 тона отпадъци годишно.

Следва да се обърне внимание, че инсталациите, изгарящи единствено цели трупове на животни, попадат в тези изключения. Инсталациите, които изгарят, в т.ч. и съвместно, преработени животински продукти, конфискувани хранителни стоки, части от трупове и вътрешности се проектират, изграждат и експлоатират съгласно изискванията на Наредбата.

За извършване на дейности по оползотворяване и/или обезвреждане на отпадъци в инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне се изисква разрешение, издадено по реда на ЗУО или комплексно разрешително, издадено по реда на Глава седма, раздел II ЗООС (чл. 3, ал. 1). Едно от задължителните условия за издаване на разрешение или комплексно разрешително е оползотворяването на получената при изгарянето топлина.

Необходимите документи и действия при доставяне и приемане на отпадъците са описани в Глава трета от Наредбата, а допустимите изключения по отношение на процедурата по приемане на отпадъците в инсталациите за изгаряне са посочени в чл. 2, ал. 3.

При проектиране, изграждане и експлоатация на инсталациите за изгаряне и на инсталациите за съвместно изгаряне трябва да се постигнат определени технологични параметри като висока степен на изгаряне, висока температура на горивния процес (в

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

зависимост от съдържанието на халогенирани органични съединения) и малко време на престой на газовете в горивната камера, местоположение на точките за измерване на температурата и наличие на спомагателни горелки за поддържане на необходимата температура. Също така инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне се оборудват със системи за автоматично преустановяване подаването на отпадъци в тях при пускане в действие, спиране и при нарушение на технологичните параметри.

Инсталациите за изгаряне и за съвместно изгаряне се проектират, изграждат и/или експлоатират така, че съдържанието на вредни вещества в изпусканите отпадъчни газове да не превишава нормите за допустими емисии (НДЕ) съответно по Приложение № 1 и по Приложение № 2.

В наредбата са въведени емисионни норми за допустимо съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, образувани в процеса на пречистване на отпадъчните газове. Инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци се проектират, изграждат и/или експлоатират по начин, който да предотврати или ограничи заустването на отпадъчните води от газоочистката във водни обекти.

Операторите на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци предприемат мерки за ограничаване на количеството и опасните свойства на остатъците, получени при експлоатацията на инсталациите в съответствие с най-добрите налични техники. Специално внимание е обърнато на замърсените дъждовни води от площадките на инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне, както и тези, получени вследствие на разливи или операции по гасене на пожари.

Инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци се оборудват със средства за измерване и мониторинг на установените с наредбата задължителни технически параметри, условия за експлоатация, НДЕ и емисионни норми.

Всички резултати от измерванията се регистрират, обработват и представят на компетентния орган, издал разрешението на инсталацията под формата на доклад, който му позволява да провери изпълнението на условията, определени в разрешението, както и спазването на експлоатационните условия, нормите за допустими емисии и емисионни норми, установени с наредбата.

НАРЕДБА № 8 ЗА УСЛОВИЯТА И ИЗИСКВАНИЯТА ЗА ИЗГРАЖДАНЕ И ЕКСПЛОАТАЦИЯ НА ДЕПА И НА ДРУГИ СЪОРЪЖЕНИЯ И ИНСТАЛАЦИИ ЗА ОПОЛЗОТВОРЯВАНЕ И ОБЕЗВРЕЖДАНЕ НА ОТПАДЪЦИ

Законодателството на Европейската общност и националното законодателство по управление на отпадъците налага строги изисквания към изграждането и експлоатацията на депа за отпадъци. Действащия нормативен акт, регламентиращ европейските изисквания в тази област е Наредба № 8 за условията и изискванията за изграждане и експлоатация на депа и на други съоръжения и инсталации за оползотворяване и обезвреждане на отпадъци (обн., ДВ бр. 83 от 24.09.2004 г.), с която се въвеждат в българското законодателство Директива 1999/31/ЕС за депониране на

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

отпадъци и Решение 2003/33/ЕС за въвеждане на критерии и процедури за приемане на отпадъци на депа.

Съгласно наредбата депата за отпадъци се разделят в следните класове - депа за опасни отпадъци, депа за неопасни отпадъци и депа за инертни отпадъци.

Въведени са забрани за депониране на определени видове отпадъци - течни отпадъци, отпадъци, определени като експлозивни, корозивни, оксидиращи, лесно запалими или запалими, болнични и други клинични отпадъци, класифицирани като инфекциозни както и излезли от употреба гуми.

Наредбата въвежда допълнителни изисквания към заявлението за издаване на разрешение за извършване на дейности с отпадъци, съответно към заявлението за издаване на комплексно разрешително, както и към съдържанието на програмата за управление на дейностите по отпадъците.

От особена важност е изискването в програмата за управление на дейностите по отпадъците да се посочат финансовите средства, необходими за изграждането, експлоатацията, мониторинга и закриването на депото, както и разходите за следексплоатационните грижи за период не по-кратък от 30 години. Тъй като програмата е един от документите, необходими за издаване на разрешение за депониране на отпадъци посочените финансови средства подлежат на одобрение от РИОСВ и по такъв начин се осигурява, че бъдещият оператор е в състояние да набави необходимите средства за покриване на разходите през целия жизнен цикъл на депото.

За да се осигури необходимото финансиране операторът на депото трябва да формира такава цена за депониране на отпадъци, чрез която се покриват разходите за изграждане на депото, експлоатация, мониторинг, закриване и следексплоатационни грижи за период не по-кратък от 30 години, като отчете очаквания годишен обем на постъпващите отпадъци за целия период на експлоатация на депото.

Цената за депониране на отпадъците се определя с план-сметки за всяка от дейностите по изграждане, експлоатация, мониторинг, закриване и следексплоатационни грижи за депото, при отчитане на очаквания годишен обем на постъпващите отпадъци за целия период на експлоатация на депото. Съгласно наредбата план-сметките трябва да залегнат в договора, с който общината възлага дейността по депониране на отпадъците.

Операторът на депото е длъжен да осигурява обществен достъп до план-сметката за определяне на цената за депониране на отпадъците.

Наредбата въвежда технически правила и норми за проектиране и изграждане на депата Долният изолиращ екран се проектира като система за запечатване на дъното и скатите (откосите) на депата, която може да включва:

- минерален запечатващ пласт;
- изолационна геомембрана;
- защитен слой;
- дренажна система.
- Видът и съставът на отделните елементи на изолиращия екран се определят в зависимост от:
- характеристиките на геоложката основа в качеството ѝ на геоложка бариера срещу проникването на замърсявания от отпадъчното тяло на депото;

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

- приетата технология на депониране;
- геотехническите показатели на депонираните отпадъци.

При депа за неопасни и опасни отпадъци долният изолиращ екран задължително включва изолационна геомембрана и дренажна система.

С Наредбата се въвеждат облекчени изисквания към горния изолиращ екран на депата, като е предвидена възможност конструкцията му да се преценява за всеки конкретен случай, съобразно степента на риска от депото за околната среда. Горният изолиращ екран се проектира като система за повърхностно запечатване на депата, която може да включва:

- газов дренаж;
- минерален запечатващ пласт;
- изолационна геомембрана;
- защитен слой;
- дренажна система;
- рекултивиращ пласт.

Видът и съставът на отделните елементи на системата за повърхностно запечатване се определят в зависимост от класа на депото, свойствата на депонираните отпадъци или по предписание на компетентния орган, издал разрешението за извършване на дейности с отпадъци или комплексното разрешително.

Когато не се изисква защита от образуването на инфилтрат (тъй като неговото събиране и третиране е осигурено с долния изолиращ екран), горният изолиращ екран може да се състои само от рекултивиращ пласт, като за депа, на които се депонират биоразградими отпадъци, допълнително се предвижда и газов дренаж.

Отпадъците трябва да бъдат предварително третирани преди депонирането им. В съответствие с дефиницията по § 1, т. 21 от Наредба №8 за да бъде определена една операция с отпадъци, като “предварително третиране” тя трябва да е физичен, термичен, химичен или биологичен процес, включително сортирането и да променя характеристиките на отпадъците, с цел:

- да се намали обема им, или
- да се намалят опасните им свойства,
- да се улесни по-нататъшното им третиране или да се повиши оползотворяемостта им. .

Съгласно дефиницията за “предварително третиране” (в наредбата и в директивата) изпълнението на поне една от целите на изискването за промяна на характеристиките на отпадъците е достатъчно за да се счита, че операцията представлява предварително третиране.

Наредбата регламентира процедурата и критериите за приемане на отпадъците на различните класове депа, това число методите за изпитване и определяне на граничните стойности на ключовите параметри на приеманите отпадъци.

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

Процедурата за определяне на отпадъците, които могат да се приемат на съответния клас депо включва изпитване на отпадъците на три етапа, в следната последователност:

- основно охарактеризиране на отпадъците (от причинителя на отпадъците), с използване на стандартизирани или одобрени методи за анализ и методи за изпитване на поведението на отпадъците в условията на депото, чрез изпитване на краткосрочната и дългосрочна способност за излужване и/или на състава и свойствата на отпадъците;
- изпитване за установяване на съответствието (от оператора на депото най-малко веднъж годишно), което се състои в периодично изпитване, посредством опростени процедури за изпитване на определени ключови параметри, за установяване на съответствието на получените резултати с резултатите от основното охарактеризиране и с условията на разрешението за извършване на дейности с отпадъци или комплексното разрешително и/или с критериите за приемане на отпадъците;
- проверка на място (от оператора на депото), която включва визуална проверка на всяка доставка отпадъци преди и след разтоварването им на депото, както и одобрени методи за бърза проверка, с които се потвърждава, че отпадъците са от същия вид като тези, които са били предмет на изпитването за установяване на съответствието и отговарят на отпадъците, описани в придружаващите доставката документи.

В процеса на експлоатация и след закриване на депото операторът изпълнява план за контрол и мониторинг, разработен съгласно Приложение № 3 на Наредба № 8. Операторът на депото трябва да осъществява поддръжката и следексплоатационните грижи за площадката на депото, в т.ч. контрол и наблюдение на параметрите на околната среда, за срок не по-кратък от 30 години след закриване на депото или за друг срок, определен по преценка на компетентния орган с условията на разрешението за извършване на дейности с отпадъци или на комплексното разрешително, като се отчита потенциалната опасност от депото за човешкото здраве и околната среда. При замърсяване или увреждане на околната среда над допустимите норми, установени при изпълнение на плана за контрол и мониторинг, операторът информира своевременно компетентните органи и изпълнява за своя сметка техните предписания за отстраняване на отрицателните последици.

С Наредбата се въвежда и изискване към други съоръжения и инсталации за третиране на отпадъци (например за сепариране, рециклиране, компостиране и др.).

Поставен е краен срок за привеждане на съществуващите депа за отпадъци към изискванията на нормативната уредба. Преустановява се експлоатацията на съществуващи депа, които в срок до 30 септември 2005 г. нямат утвърден от компетентния орган план за привеждане на депото. Плановете предвиждат мерки за преустановяване на експлоатацията, закриване и/или привеждане на съществуващите депа за отпадъци в съответствие с изискванията на тази наредба с краен срок за изпълнение, както следва:

- 1. депа за инертни и неопасни (битови, строителни и производствени) отпадъци – до 16 юли 2009 г.;
- 2. депа за опасни отпадъци – до 31 декември 2006 г.;
- 3. депа по приложение №1 от ЗУО – до 31 декември 2014 г.

•
Крайният срок за преустановяване на експлоатацията на съществуващи депа за битови отпадъци е до въвеждане в експлоатация на съответното за общината регионално депо, което е предвидено с Националната програма за управление на дейностите по отпадъците.

Със заповед на министъра на околната среда и водите са утвърдени указания за разработване на планове за привеждане на съществуващите депа за отпадъци в съответствие с нормативните изисквания.

В Наредба № 8 са въведени изисквания за намаляване на количеството на депонираните биоразградими отпадъци. Това налага да се предвидят мерки за отделянето тези отпадъци от общия отпадъчен поток и предаването им за оползотворяване или обезвреждане по друг начин.

Наредбата изисква на национално ниво да се разработи стратегия за намалване на количеството на биоразградимите битови отпадъци, постъпващи за депониране, така че да се достигне поетапно редуциране до 35% от тегловното количество на депонираните биоразградими отпадъци спрямо 1995 г. Тъй като в България (а също и в редица други държави от ЕС) през 1995 г. са депонирани повече от 80% от битовите отпадъци е договорен преходен период за отлагане достигането на целите с 4 години. Сроковете за изпълнение на тези изисквания са както следва:

- до 2010 година количеството на биоразградимите отпадъци, предназначени за депониране, трябва да бъдат намалени до 75% от общото тегловно количество на биоразградимите битови отпадъци, образувани през 1995 година;
- до 2013 година количеството на биоразградимите отпадъци, предназначени за депониране, трябва да бъдат намалени до 50% от общото тегловно количество на биоразградимите битови отпадъци, образувани през 1995 година;
- до 2020 година количеството на биоразградимите отпадъци, предназначени за депониране, трябва да бъдат намалени до 35% от общото тегловно количество на биоразградимите битови отпадъци, образувани през 1995 година.

Тъй като не са регламентирани други механизми за финансиране (напр. принципът „отговорност на производителя“), разходите за третиране и транспортиране на тези отпадъци следва да се поемат от причинителите им т.е. населението, което заплаща такса битови отпадъци в общинския бюджет. Проектът на директива за биоразградимите отпадъци (Working Document Biological Treatment of Biowaste 2nd Draft) също не предвижда въвеждането на принципа „отговорност на производителя“.

НАРЕДБА ЗА ОПАКОВКИТЕ И ОТПАДЪЦИТЕ ОТ ОПАКОВКИ

Условията и редът за разделното събиране и оползотворяване на отпадъците от опаковки се регламентират с Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки е приета с ПМС № 41 от 26.02.2004.

Чрез нея се осигурява въвеждането в българското законодателство на изискванията на Директива 94/62/ЕС на Европейския Съюз за опаковките и отпадъците от опаковки. Тяхното разделно събиране, рециклиране и оползотворяване ще доведе

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

до ограничаване на ползването на нови суровини, материали и енергия и ще гарантира по-ефективното опазване на околна среда.

С наредбата се конкретизират условията и реда за намаляване на замърсяването с отпадъци от опаковки, разделното им събиране, рециклиране и оползотворяване. Въвеждат се конкретни задължения към физическите и юридическите лица, производителите и вносителите на опаковъчни материали, опаковки и опаковани стоки, към пусканите от тях на пазара опаковки. Едно от тези задължения е свързано с въвеждането от 1 януари 2005 г. на маркировка с цифрени и буквени знаци, за всяка пусната от тях на пазара опаковка, с цел идентифициране на материалите, от които са направени опаковките. Забранено е използването на други знаци за идентифициране на съответните опаковъчни материали освен посочените в Приложения № 2 и 3 на наредбата. Въведена е и маркировка за удостоверяване принадлежност към съответната организация по оползотворяване. Чл.5, ал.1, т.3 на наредбата изисква и поставянето на маркировка, указваща, отпадъка се събира разделно. Когато опаковката е включена в депозитна или друга система за многократна употреба, на етикета ѝ или върху нея се поставя надпис “За многократна употреба”.

Производителите и вносителите на опаковани стоки трябва да осигурят и общата пределно допустимата концентрация на олово, кадмий, живак и шест валентен хром за всяка опаковка да не надвишава определените с чл. 6 на наредбата концентрации.

Наредбата регламентира задълженията на лицата, пускащи на пазара опаковки и опаковани стоки, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци и тяхната отговорност за разделното им събиране и постигане на съответните цели за рециклиране и оползотворяване. Задължените по Закона лица могат да постигнат целите индивидуално като за целта представят за утвърждаване пред съответната РИОСВ програма или колективно - чрез Организации по оползотворяване. Организация по оползотворяване на отпадъци от опаковки е юридическо лице, регистрирано по Търговския закон, което не разпределя печалба и управлява дейностите по разделно събиране, рециклиране и оползотворяване на отпадъци от опаковки. За да извършва управлението на дейностите по разделно събиране на отпадъци Организацията по оползотворяване трябва да притежава разрешение, издадено по реда на ЗУО.

Наредбата изисква Организацията по оползотворяване, лицата, изпълняващи задълженията си индивидуално, общините и министърът на околната среда и водите да организират всяка година съвместно или поотделно разяснителна кампания, която да гарантира на потребителите получаване на информация за:

1. депозитните системи и системите за разделно събиране и оползотворяване на отпадъците от опаковки, които са въведени или предстои да бъдат въведени;
2. задълженията им съгласно действащата нормативна уредба;
3. маркировките върху опаковките, пуснати на пазара;
4. програмите за управление на отпадъците от опаковки.

Контрол по прилагане на наредбата упражняват РИОСВ, Министерство на здравеопазването (МЗ), Комисията по търговия и защита на потребителите (КТЗП) и кметовете на общини. Кметовете на общините или упълномощени от тях длъжностни лица контролират:

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

1. изхвърлянето на отпадъци от опаковки, обозначени с маркировка за разделно събиране в определените за целта съдове. В ЗУО са въведени санкции за изхвърляне на масово разпространени отпадъци, обозначени с маркировка за разделно събиране в контейнери за смесени битови отпадъци. Санкцията се налага в случай, че в съответното населено място е въведена система за разделно събиране.

2. смесването на събраните отпадъци от опаковки с други материали или отпадъци по начин, затрудняващ тяхното последващо рециклиране или оползотворяване; **Това изискване се отнася изрично и за отпадъци от опаковки от опаковане на строителни материали, които са около 3% от отпадъците, които се образуват от строителство и ремонт на сгради и които много често се смесват с други отпадъци. За тези опаковки се заплаща такса от лицата, които пускат на пазара строителни материали и тези отпадъци задължително трябва да отиват в контейнерите за разделно събиране на съответните материали или да се предават на лица, които имат право да събират и предават за рециклиране този вид отпадъци.**

3. спазването на други изисквания за разделно събиране на отпадъци от опаковки, определени с общинските наредби.

За доказване изпълнението на задълженията за разделно събиране и оползотворяване на отпадъци Организацията по оползотворяване и производителите и вносителите на опаковани стоки, които изпълняват индивидуално задълженията си, до 15 февруари на текущата година представят пред министъра на околната среда и водите доклад за предходната година. Докладът се изготвя от специализирано одиторско предприятие по смисъла на Закона за независимия финансов одит в съответствие с изискванията на действащото законодателство и международните одиторски стандарти. Министърът на околната среда и водите до 10 март на текущата година въз основа на информацията, съдържаща се в докладите, определя със заповед лицата, които заплащат продуктова такса при неизпълнение на целите.

НАРЕДБА ЗА ИЗИСКВАНИЯТА ЗА ТРЕТИРАНЕ И ТРАНСПОРТИРАНЕ НА ОТРАБОТЕНИ МАСЛА И ОТПАДЪЧНИ НЕФТОПРОДУКТИ

С наредбата се определят изискванията за събирането, временното съхраняване, транспортирането, оползотворяването и обезвреждането на отработени масла и отпадъчни нефтопродукти, както и изискванията за пускане на пазара на масла. Чрез нея се осигурява въвеждането в българското законодателство на изискванията на Директива 75/439/ЕЕС за отработените масла.

Регламентирана е йерархия за третирането на отработени масла с първи приоритет оползотворяване чрез регенериране. Когато техническите, икономическите и организационните условия не позволяват регенерирането на отработените масла то те се изгарят с оползотворяване на енергията. На последно място е екологосъобразното обезвреждане на отработените масла.

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

Въведени са забрани за изхвърлянето на отработени масла и отпадъчни нефтопродукти, в повърхностните и подземните води, във водите от крайбрежните зони и канализационните системи, изгарянето на отработени масла и отпадъчни нефтопродукти в инсталации, които не съответстват на изискванията на Наредба № 6, смесването на отработени масла и отпадъчни нефтопродукти с горива, антифриз, спирачна течност, разтворители и др., извършването на смяна на отработени масла на места, които не са оборудвани за целта и в съдове, неотговарящи на изискванията на наредбата и др.

В съответствие с принципът “отговорност на производителя” производителите и вносителите на масла са задължени да постигнат количествена цел по оползотворяване на отработени масла в размер на не по-малко от 50 на сто от количеството на пуснатите на пазара масла през текущата година (в тонове). Те са длъжни да създадат системи за събиране на отработени масла, които осигуряват:

1. приемане на отработените масла от крайния потребител в места за смяна на масла;
2. събирането на отработените масла от местата по т.1;
3. събиране на отработените масла от площадките за временно съхраняване на лицата, при чиято дейност те се образуват в резултат на експлоатацията на техника и оборудване;
4. предаването на събраните по т. 2 и т.3 отработени масла на съоръжения и инсталации за оползотворяване и/или обезвреждане на отработени масла.

Доказването на изпълнението на целите се извършва чрез представяне пред

С наредбата са въведени и редица изисквания към начина на извършването на дейностите по събиране, временно съхраняване, транспортиране, оползотворяване и обезвреждане на отработени масла и отпадъчни нефтопродукти.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 207 НА МС ОТ 16.09.2010 Г. ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА РАЗМЕРА И РЕДА ЗА ОТЧИСЛЕНИЯТА ПО ЧЛ. 71Е ОТ ЗАКОНА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ

С Постановление 207 се определя размера на **отчисленията за дейностите по изграждане на нови съоръжения за третиране на битови отпадъци** за всеки тон депониран отпадък и механизма за тяхното събиране и разходване.

В обхвата на Постановлението попадат:

1. депа за неопасни отпадъци, които отговарят на нормативните изисквания;
2. съществуващи депа за неопасни отпадъци (общински депа), които функционират след 2009 г. до въвеждане в експлоатация на съответното за общината регионално депо;
3. общински депа за инертни отпадъци (отпадъци от строителство и разрушаване на сгради).

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

За всяка година, в периода 2011-2014 г. са определени конкретни стойности на отчисленията за тон депониран отпадък, които се заплащат от лицата, които депонират отпадъци на депа за неопасни и инертни отпадъци.

Определени са две ставки на отчисленията на база количествата депонирани отпадъци на депа за неопасни отпадъци и депа за инертни отпадъци, като за депата за инертни отпадъци размера на отчисленията е шест пъти по-нисък през първите две години в сравнение с този за депата за неопасни отпадъци.

Депата за неопасни отпадъци са разделени на два вида - депа за неопасни отпадъци, които отговарят на нормативните изисквания и съществуващи депа за неопасни отпадъци (общински депа), които функционират след 2009 г., като размерът на отчисленията за тези които отговарят на нормативните изисквания е два пъти по-нисък.

Размерът на отчисленията за инертни депа е както следва:

- за 2011 г. - 0,50 лв./т;
- за 2012 г. - 1,50 лв./т;
- за 2013 г. - 15 лв./т;
- за 2014 г. - 35 лв./т.

Размерът на отчисленията за периода 2015-2020 г. ще се утвърждават от Министерски съвет по предложение на министъра на околната среда и водите и министъра на финансите в срок до 01.07.2014г.

Механизмът за акумулиране на финансови средства е свързан с превеждане на суми в банкова сметка за чужди средства на съответната регионална инспекция по околна среда и водите, на чиято територия се намира депото, в полза на съответната община.

Общините, определени от Общото събрание на Регионалните сдружения за третиране на отпадъци като титуляри на банковата сметка, събират сумите на базата на количествата депонирани отпадъци и в определен срок ги превеждат по сметката. На общините са предоставени две възможности за превеждане на средствата: най-малко веднъж на четиримесечие или ежемесечно, но на другите юридическите лица (фирмите) не е предоставена такава възможност и те задължително превеждат средствата в определен срок. При неспазване на сроковете за привеждане на отчисленията, т.е. забавяне или непривеждане на преводите, е предвидено да се заплаща законна лихва за всеки просрочен ден, като сумата не може да надвишава 20% от дължимата сума.

Процедурата за освобождаване на събраните средства е свързана с подаване на заявление до директора на РИОСВ и други придружаващи документи, в които е

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

посочена необходимата сума. В 10-дневен срок директорът следва да се произнесе, т.е да удовлетвори или откаже освобождаването на финансовите средства за реализиране на инвестиционните проекти. Директорът на РИОСВ освобождава средствата с писмено съгласие до банката.

Събраните средства по банковата сметка се разходват от общините за изграждане на нови съоръжения за третиране на отпадъците в съответствие с нормативните изисквания и планираните мерки в Програмите за управление на отпадъците.

ЗАКОН ЗА УСТРОЙСТВО НА ТЕРИТОРИЯТА

В Закона за устройство на територията (ЗУТ) се съдържат редица изисквания, които имат отношение към управлението на отпадъците по-съществени, от които са разпоредбите, които регламентират отреждането на площадки за третиране на отпадъци, редът за промяна на предназначението на поземлените имоти, устройственото планиране и строителния процес. Всички изисквания на ЗУТ относно инвестиционно проучване и проектиране, изграждане и експлоатация на инвестиционни проекти, следва да бъдат спазвани при съоръженията и инсталациите за третиране на отпадъците. При планиране на общинската инфраструктура за управление на отпадъците тези процедури следва да се проучат внимателно, тъй като те оказват съществено влияние върху сроковете за пускане в експлоатация, необходимото финансиране и съгласуването на проекта от различните институции и засегнатата общественост.

Застрояването на даден имот се допуска само ако е предвидено с влязъл в сила подробен устройствен план и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон (чл. 12, ал. 2). Подробен устройствен план трябва да е съобразен с предвижданията на устройствените схеми и планове от по-горна степен, ако има такива, и представлява по отношение на тях по-пълна, по-подробна и конкретна разработка (чл. 103, ал. 4). За поземлените имоти, урегулирани за застрояване с подробен устройствен план, се определят:

1. конкретното предназначение, допустимите дейности и допустимото застрояване;
2. максималната плътност на застрояване;
3. максималната интензивност на застрояване;
4. минималната свободна дворна площ;
5. минималната задължително озеленена дворна площ;
6. начинът и характерът на застрояване;
7. линиите на застрояване.

Площадките за изграждане на съоръжения и инсталации за третиране на отпадъци се избират, изграждат и експлоатират въз основа на проекти, одобрени по общия ред и съгласно изисквания, определени с наредби на министъра на регионалното развитие и благоустройството, на министъра на околната среда и водите и на министъра на здравеопазването (чл. 97, ал.3). Това са Наредба №7 от 24 август 2004 г. за изискванията, на които трябва да отговарят площадките за разполагане на съоръжения за третиране на отпадъци и Наредба № 8 от 24 август 2004 г. за условията

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

и изискванията за изграждане и експлоатация на депа и на други съоръжения и инсталации за оползотворяване и обезвреждане на отпадъци.

Проектите за изменения на устройствените планове се изработват, съгласуват, обявяват, одобряват и влизат в сила при условията и по реда на Раздел III от глава седма на ЗУТ (чл. 136, ал.1).

Проектите за устройствените планове се изработват въз основа на задание, включващо при необходимост опорен план, както и на допълнителна информация, свързана с устройството на съответната територия, осигурена от общините, Агенцията по кадастъра, централните и териториалните администрации и дружества, които изработват специализирани карти, регистри и информационни системи (чл. 125, ал.1). Заданието се внася в Министерството на околната среда и водите за съгласуване и преценяване на необходимостта от оценка на въздействието върху околната среда по реда на наредба на министъра на околната среда и водите. Съгласуването се извършва в едномесечен срок от датата на внасяне на заданието (чл.125, ал.6)

Подробният устройствен план се одобрява със заповед на кмета на общината в 14-дневен срок след приемането на проекта за подробен устройствен план от общинския експертен съвет.

Освен изброените изисквания за устройствено планиране е необходимо да бъдат спазени изискванията на ЗУТ, отнасящи се до извършване на строителството, съгласно одобрения инвестиционен проект, за който е издадено разрешението за строеж.

Съгласуването и одобряването на инвестиционните проекти се извършват при условията и по реда на глава осма, раздел II от Закона за устройство на територията (ЗУТ), при отчитане на условията в решението по ОВОС, издадено по реда на глава шеста, раздел III от ЗООС. Изграждането на съоръженията и инсталациите за третиране на отпадъци се извършва след издаване на разрешение за строеж по реда на глава осма, раздел III от ЗУТ и при спазване на условията на чл. 7, ал. 1 от ЗУО. За съоръжения и инсталации, попадащи в обхвата на Приложение №4 на ЗООС, наличието на издадено комплексно разрешително е условие за издаване на разрешение за строеж.

При промяна на инвестиционните намерения след издаване на разрешението за строеж, се допускат само несъществени отклонения от одобрения инвестиционен проект (Чл. 154, ал.1). Съществени отклонения (които не се допускат) от одобрения инвестиционен проект са отклоненията, които променят вида, нивото, местоположението и трасето на преносни и довеждащи проводи и съоръжения до урбанизираните територии и на общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура в урбанизираните територии, както и на комуникационно-транспортните мрежи и съоръжения и на съоръженията и инсталациите за третиране на отпадъци. (Чл. 154, ал.1, т.8).

При инвестиционно проучване и проектиране на съоръжения и инсталации за третиране на отпадъци следва да бъде отчетено, че в зависимост от характеристиките, значимостта, сложността и рисковете при експлоатация, такива строежи са причислени към втора категория (Чл. 137, ал.1, т.2, б. г).

Въз основа на влезли в сила подробни устройствени планове, недвижими имоти - собственост на юридически и физически лица, могат да бъдат отчуждавани по реда на Закона за държавната собственост и на Закона за общинската собственост, за обекти - публична собственост на държавата и общините, за осъществяване на дейности по

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

опазване на околната среда и природните ресурси, геозащитна дейност, укрепване на бреговете, както и за благоустройствени дейности - озеленени площи за широко обществено ползване, водни площи и течения, гробищни паркове и третиране на битови отпадъци (чл. 205, т.3)

В ЗУТ са регламентирани и условията за разполагане на съдовете за събиране на отпадъците в населените места. Съгласно разпоредбите на закона, върху поземлени имоти могат да се разполагат преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности - павилиони, кабинни, маси, както и други елементи на градското обзавеждане, в т.ч. съдове за събиране на отпадъци, които не са трайно свързани с терена (чл. 56, ал. 1). За тези обекти се издава разрешение за поставяне по ред, установен с наредба на общинския съвет, а за държавни и общински имоти - и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината.

В отделен раздел (глава четвърта, Раздел VIII) са дадени общите изисквания, които трябва да бъдат спазени при избор на площадки за изграждане на съоръжения и инсталации за третиране на отпадъци. Както беше споменато по-горе изискванията за устройственото планиране и изграждане на съоръжения и инсталации за третиране на отпадъци не се различават от общия ред.

Местоположението на площадките за изграждане на съоръжения и инсталации за третиране на отпадъци се определя с общите и подробните устройствени планове (чл. 97, ал.1).

Разстоянията от площадките за разполагане на съоръжения и инсталации за третиране на отпадъци до населените места се определят в зависимост от приетата технология и при отчитане на установените санитарноохранителни зони (чл. 97, ал.2).

Терените и изграждането на съоръженията и инсталациите за третиране на битовите и строителните отпадъци се осигуряват от общината (Чл. 98, ал.1).

Две и повече общини могат да изградят общи съоръжения и инсталации за третиране на битовите и строителните отпадъци (Чл. 98, ал.2).

В чл. 98, ал. 3 на ЗУТ е посочено, че осигуряването на терените, изграждането на съоръженията и инсталациите и третирането на производствените отпадъци, включително на опасните отпадъци, се извършват при условията и по реда на Закона за ограничаване на вредното въздействие на отпадъците върху околната среда. Следва да бъде отчетено, че Закона за ограничаване на вредното въздействие на отпадъците върху околната среда бе отменен с приемането на Закона за управление на отпадъците (обн., ДВ., бр.86/2003 г.), поради което, в случая следва да бъдат взети предвид изискванията на ЗУО.

При спазване разпоредбите на ЗУТ следва да бъде взета предвид и въведената дефиниция за "техническа инфраструктура" - система от сгради, съоръжения и линейни инженерни мрежи на транспорта, водоснабдяването и канализацията, електроснабдяването, топлоснабдяването, газоснабдяването, далекосъобщенията, хидромелиорациите, третирането на отпадъците и геозащитната дейност (§ 5, т.31).

Съгласно § 5, т.35 от ДР на ЗУТ, "третиране на отпадъците" е събирането, съхраняването и обезвреждането на отпадъците и всички междинни операции, както и повторното им използване, рециклиране и възстановяване или производството на енергия и материали от отпадъци, при спазване на Закона за ограничаване на вредното въздействие на отпадъците върху околната среда.

Дефиницията, въведена с § 1, т.7 на ЗУО - "третиране на отпадъците" е събирането, съхранението, оползотворяването или обезвреждането на отпадъците и

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

всички междинни операции, както и повторното им използване, рециклиране и възстановяване или производство на енергия и материали от отпадъци.

Предвид установената разлика, при планиране на дейности в областта на управление на отпадъците, следва да бъде спазван

ИЗИСКВАНИЯ НА ЗАКОНА ЗА УСТРОЙСТВО НА ТЕРИТОРИЯТА И ДРУГИ НОРМАТИВНИ ДОКУМЕНТИ, СВЪРЗАНИ СЪС СТРОИТЕЛСТВОТО И РАЗРУШАВАНЕ НА СГРАДИ, ИМАЩИ ОТНОШЕНИЕ КЪМ УПРАВЛЕНИЕТО НА СТРОИТЕЛНИ ОТПАДЪЦИ И ОТПАДЪЦИ ОТ РАЗРУШАВАНЕ НА СГРАДИ

Негодни за ползване или застрашаващи сигурността строежи

Изискванията за премахване на негодни за ползване или застрашаващи сигурността строежи са регламентирани в Раздел III от ЗУТ Съгласно чл.195 Собствениците на строежи са длъжни да ги поддържат в техническо състояние, отговарящо на съществените изисквания по чл. 169, ал. 1 - 3, да не извършват и да не допускат извършването на промени в тях, които водят или могат да доведат до влошаване на проектните нива на съответствие с изискванията за целия строеж или за отделни негови характеристики.

Кметът на общината може да задължи със заповед собствениците на обекти по застрашени от саморазрушаване да премахнат, преобразуват или ремонтират неподходящи по местонахождение, разположение, вид и материали огради, гаражи, второстепенни, селскостопански и временни постройки, септични ями, канализационни съоръжения, насаждения, както и да извършат необходимите работи в интерес на сигурността, безопасността на движението, здравеопазването, хигиената, естетиката, чистотата и спокойствието на гражданите.

Своите правомощия кметът прилага чрез издаване на заповед за премахване на строежи, които поради естествено износване или други обстоятелства са станали опасни за здравето и живота на гражданите, негодни са за използване, застрашени са от самосрутване, създават условия за възникване на пожар или са вредни в санитарно-хигиенно отношение и не могат да се поправят или заздравят.

Състоянието на обектите и необходимите ремонтни и възстановителни дейности, както се установяват с протокол от комисия, назначена от кмета на общината. За недвижими имоти - паметници на културата, в комисията задължително участват и представители на Националния институт за паметниците на културата. Комисията действа служебно или по искане на заинтересованите лица, като събира всички необходими данни за вида и състоянието на строежа и изслушва заинтересованите лица. Въз основа на констатациите, отразени в протокола, комисията предлага на кмета на общината строежът да се поправи, заздравява или да бъде премахнат.

Строежите се поправят, заздравяват или премахват от собствениците за тяхна сметка в срок, определен в заповедта на кмета на общината по чл. 195, ал. 4, 5 или 6 от ЗУТ. Когато строежът създава непосредствена опасност за здравето или живота на

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

гражданите, кметът на общината допуска предварително изпълнение на заповедта. Заповедта по ал. 3 се съобщава на заинтересованите лица и може да се обжалва по реда на чл. 215.

Когато в заповедта по ал. 3 е допуснато предварително изпълнение или тя не е изпълнена в определения срок, строежът се поправя, заздравява или премахва от общината по ред, определен с наредба на общинския съвет. В този случай върху недвижимия имот се вписва ипотека в полза на общината. Собствениците на строежите са длъжни да осигурят достъп за извършване на дейностите, определени в заповедта на кмета на общината. При отказ достъпът се осигурява принудително със съдействието на полицията.

Извън случаите по раздел III от ЗУТ, собственикът може да премахне свой законен строеж, след като уведоми общинската (районната) администрация и Агенцията по геодезия, картография и кадастър, а когато строежът е обект на културно-историческото наследство - след съгласуване с Националния институт за паметниците на културата при условията и по реда на чл. 125, ал. 5 от ЗУТ.

В зависимост от вида на строежите, сложността и характера на премахването главният архитект на общината (района) може да издава задължителни технически предписания.

Принудително разрушаване на постройки

При принудително разрушаване на постройки се прилагат изискванията на Глава двадесет и първа от ЗУТ – „Недопускане и отстраняване на незаконно строителство“. Съгласно чл.225 от ЗУТ Началникът на Дирекцията за национален строителен контрол (ДНСК) или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за премахване на незаконни строежи или на части от тях. Заповедта се издава въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица на Дирекцията за национален строителен контрол. Актът се връчва на заинтересуваните лица, които могат да подадат възражения в 7-дневен срок. Ако заповедта за премахване не се изпълни доброволно в определения в нея срок, тя се изпълнява принудително от органите на Дирекцията за национален строителен контрол самостоятелно или съвместно с лица, на които това е възложено от началника на дирекцията или от упълномощено от него длъжностно лице. Условията и редът за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи са уредени в Наредба №13 за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на ДНСК.

Разрушаване на постройки, свързано с процеси на пускане в експлоатация на строежите

Към момента в съществуващото законодателство по ЗУТ, регламентиращо условията и реда за разрешаване ползването на строежите, условията и редът за подготовка и откриване на строителна площадка, условията и редът за приемане на завършени видове строително-монтажни работи при изпълнение на строежите, разглежда

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

разрушаването на сгради и отпадъците в три документа – приложения към Наредба № 3 (към ЗУТ) за съставяне на актове и протоколи по време на строителството:

- В протокол - приложение № 2 - „За съставяне на актове и протоколи по време на строителството” в т.3.3 се изисква описание на постройките, подлежащи на събаряне

- В Акт - образец 11,т.4- „За установяване състоянието на строежа и СМР при продължаване на строителството за всички спрени строежи”, към същата наредба се изисква описание на извършени работи, които подлежат на събаряне и/или ремонт

- В констативен акт за установяване годността за приемане на строежа – образец 15, който се попълва при приемане на строежа в точка 3 при описване състоянието на строителната площадка се изисква да се опише - премахнати ли са сградите и постройките от временното строителство и извозени ли са отпадъците.

ЗАКОН ЗА ЗДРАВЕТО

Закона за здравето регламентира изискванията към дейностите по отстраняване и обезвреждане на азбест и/или азбестосъдържащи материали от сгради, конструкции, предприятия, инсталации или кораби. Отпадъците от разрушаване на сгради и съдържащи азбест се обезвреждат по реда на чл. 7 на Наредба № 5 за предотвратяване и намаляване на замърсяването на околната среда с азбест и част I, раздел 2, т. 2.3.3 от Приложение № 1 на Наредба № 8 за условията и изискванията за изграждане и експлоатация на депа и на други съоръжения и инсталации за оползотворяване и обезвреждане на отпадъци.

6.1. ХИГИЕННИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЗДРАВНА ЗАЩИТА НА СЕЛИЩНАТА СРЕДА

Хигиенните изисквания за здравна защита на селищната среда са регламентирани от Наредба №7 на МЗ, ДВ бр. 46/ 04.06.1992, изм. 1994, 1996, 1997 и бр.20/1999г, която поставя изисквания за обхвата на хигиенно - защитните зони на съоръжения за третиране на отпадъци, както следва:

- депониране на неопасни отпадъци с ежедневно запръстяване — 1000 метра (т..340);

- рециклиране като самостоятелна дейност и/или предварителна обработка (сепариране, раздробяване, балиране, брикетиране, пакетиране, претоварване и др.) на площадки с капацитет над 10 тона дневно - 1000 метра (т.343а);

- сепариране чрез балистични сепаратори и раздробяване на неопасни отпадъци и остатък (шлака) от термична обработка чрез трошачно — сортировъчни инсталации и мелници - 500 метра (т.3586);

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

- рециклиране като самостоятелна дейност и/или предварителна обработка (сепариране, раздробяване, балиране, брикетирание, пакетиране, претоварване и др.) на площадки с капацитет до 10 тона/дневно включително - 300 м (т.367);
- обезвреждане на неопасни отпадъци по физични, химични и биологични способности в закрити пространства със складово стопанство за събиране на отпадъци и съоръжения за допълнителна обработка на отпадъка - 300 метра (т.367);
- обезвреждане на неопасни отпадъци по физични, химични и биологични способности в закрити пространства без складово стопанство за събиране на отпадъците и съоръжения за допълнителна обработка на остатъка — 100 метра (т.381в).

Намаляването или увеличаването на ХЗЗ се разрешава от МЗ на база становище на РИОКОЗ и изготвен ОВОС (чл.4,ал.1). Когато не се изисква задължителна ОВОС, МЗ

ЗАКОН ЗА ВОДИТЕ

Въпреки че Рамковата директива за водите не е пряко свързана с третирането и изхвърляне на отпадъци, строителните отпадъци, трябва да бъдат взети под внимание, особено по отношение на изхвърляне на строителни отпадъци, и процедурата за оценка на риска от подземните води в съответствие с Директивата относно депонирането на отпадъци.

НАРЕДБА ЗА СЪЩЕСТВЕНИТЕ ИЗИСКВАНИЯ КЪМ СТРОЕЖИТЕ И ОЦЕНЯВАНЕ СЪОТВЕТСТВИЕТО НА СТРОИТЕЛНИТЕ ПРОДУКТИ (НСИСОСП)

Пускането на пазара на строителни продукти, годни за употреба, се извършва след оценяване на съответствието им със съществените изисквания към строежите.

Съгласно *НАРЕДБАТА* продуктите са разделени на два основни вида:

- Продукти отговарящи на европейски технически спецификации – български стандарти, въвеждащи европейски хармонизирани стандарти, или еквивалентни; европейски технически одобрения и признати национални технически спецификации и
- продукти отговарящи на българските технически спецификации – български стандарти с които се въвеждат европейски или международни стандарти, български стандарти и български технически одобрения

С хармонизираните стандарти се цели да се създадат условия за хармонизирана система от общи правила в строителната индустрия с цел да се осигури достъп до единния пазар на възможно най-много производители, както и да се гарантира в най-голяма степен прозрачност на този пазар. Хармонизираните стандарти дават презумпция за съответствие със съществените изисквания.

Производителят или неговият упълномощен представител е длъжен да пуска на пазара строителните продукти, включително строителни продукти от рециклиран строителен отпадък, които съответстват на европейските технически спецификации, със

НАЦИОНАЛЕН СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ОТ СТРОИТЕЛСТВО И РАЗРУШАВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА НА Р.БЪЛГАРИЯ (за периода 2011-2020г.) – ПРИЛОЖЕНИЕ 1

СЕ маркировка за съответствие, придружени от ЕО декларация за съответствие и от указания за прилагане, изготвени на български език, и с обозначени наименованието и адреса на управление на производителя.

Строителните продукти, които съответстват на българските технически спецификации се пускат на пазара с декларация за съответствие и с указания за прилагане, изготвени на български език. Тези продукти не се маркират със СЕ маркировка за съответствие и се влагат само в строежи, изградени на територията на Република България.

Надзорът върху строителните продукти, съответстващи на европейските технически спецификации, които се пускат на пазара или се влагат в строежите, включително проверката за наличие на ЕО декларация за съответствие, на СЕ маркировка за съответствие и на указания за прилагане на български език, се осъществява от *председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор съвместно с министъра на регионалното развитие и благоустройството по реда на Наредбата за условията и реда за извършване надзор на пазара, (НУРИНП) (обн. ДВ. бр.49/2003г.).*

Надзорът на пазара на строителните продукти, които не могат да бъдат складиращи и/или се доставят директно на строителната площадка от мястото на производство, се осъществява по реда на ЗУТ.

Контролът на влаганите в строежа строителни продукти, които съответстват на българските технически спецификации, се осъществява от консултанта при извършване оценката на съответствие на инвестиционните проекти и при упражняване на строителен надзор по реда на ЗУТ.

Три са елементите, които удостоверяват съответствието на даден продукт със съществените изисквания:

- **Маркировката за съответствие**

Маркировката за съответствие се нанася от производителя или упълномощен от него представител, преди тези продукти да са пуснати на пазара.

- **ЕО Декларацията за съответствие или ЕО Сертификат за съответствие**

Съставя се от производителя или неговия упълномощен представител като част от процедурата за оценяване на съответствието. Тя трябва да съдържа подходящата информация, която би помогнала за установяването на директивата, в съответствие с която тази декларация е била изготвена. Трябва да бъдат включени също така данни за производителя, за неговия упълномощен представител, ако е необходимо, за нотифицирания орган, за продукта, както и справка за хармонизираните стандарти и други нормативни документи,

Съдържание на сертификата е следното:

- описание на продукта (вид, идентификация, употреба и т.н.);
- технически спецификации, на които съответства продукта;
- специфични условия, свързани с употребата на продукта (указания за проектиране, изпълнение и експлоатация);
- номер и дата на издаване;
- условията и срокът на валидност;
- име и длъжност на лицето, което подписва ЕО сертификата.

Техническото досие

- Има за цел да предостави информация за проектирането, производството и начина на функциониране на продукта
- Изготвя се от производителя
- Съдържа необходимата информация относно съответствието на продукта с приложимите изисквания на Директивата от “Нов подход”
- Срок на съхранение – НСИСОССП предвижда най-малко 10 години от последната дата на производство на даден продукт

С въвеждането на изискванията на Директива 106/89/ за строителните продукти, в части 1 и 2 на НСИСОССП, производителя се задължава да подготви техническа документация, която трябва да съдържа информация относно съответствието на продукта с приложимите изисквания.

Тази документация може да бъде част от документацията за система по качеството, ако наредбата предвижда процедура за оценяване на съответствието, базираща се на система по качество.

Подборът на информацията, включена в техническата документация, зависи от естеството на продукта и се определя от необходимостта да бъде доказано, от техническа гледна точка, съответствието на продукта със съществените изисквания на конкретната наредба или в случай, че са били приложени хармонизирани стандарти да бъде доказано съответствието с тези хармонизирани стандарти, като същевременно бъдат посочени съществените изисквания, които влизат в обхвата на въпросните стандарти.